

Nr 104.

Av herr Björkman m. fl., om ökat anslag till understödjande av gymnastik och idrott.

I statsverkspropositionen har statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet under L, punkt 2 (209), föreslagit, att anslaget till understödjande av gymnastik och idrott på grund av den statsfinansiella situationen i år i likhet med för innevarande budgetår måtte utgå med 80,000 kronor, varav 40,000 kronor enbart till Svenska Gymnastikförbundet. Under tecknade få med anledning härav anföra följande:

Under budgetåret 1932/1933 utgick anslaget med 120,000 kronor, varav 55,000 kronor till Svenska Gymnastikförbundet. Genom föregående riksdags beslut och den fördelning, som fastställts för anslaget under innevarande budgetår, har Svenska Gymnastikförbundet fått en minskning av sitt anslag med 15,000 kronor, men alla de övriga idrottsgrenarna, vilka även sortera under Riksidrottsförbundet, med icke mindre än 25,000 kronor — från 65,000 kronor till 40,000 kronor. På grund av Kungl. Maj:ts sedermera utfärdade bestämmelser har Riksidrottsförbundet icke ens fått behålla denna senare summan för sin verksamhet, utan har av anslaget på 40,000 kronor *avgått* följande:

till Skiddelegationen	Kr. 4,000: —
till Sveriges Akademiska Idrottsförbund	» 2,000: —
till Sveriges Militära Idrottsförbund	» 2,000: —
	<hr/>
	Summa Kr. 8,000: —

Anslaget till Riksidrottsförbundet, d. v. s. för alla övriga underlydande förbund med undantag för Gymnastikförbundet, utgör alltså för innevarande budgetår endast 32,000 kronor — m. a. o. en summa som med icke mindre än 8,000 kronor *understiger* det anslag, som nu utgår till ett enda av Riksidrottsförbundets 19 specialförbund, nämligen till Gymnastikförbundet.

Av statsmedel utgå förvaltningsbidrag till 15 specialförbund och till Skolidrottsförbundet, medan Svenska Bandyförbundet och Svenska Fotbollförbundet *icke* erhålla några anslag.

Den stora nedskärningen av anslaget till Riksidrottsförbundet från effektivt 57,000 kronor till endast 32,000 kronor har medfört, att en del anslag för viktiga verksamhetsgrenar numera icke kunna utgå. Sålunda har under budgetåret 1933—1934

dels anslaget till »instruktionskurser, upplysnings- och propagandaverksamhet» måst nedsättas från 10,000 kronor till 5,000 kronor,

dels anslaget till »föreningars verksamhet», förut 5,000 kronor, måst helt indragas,

dels ock »anslag till idrottsanläggningar», förut ung. 15,000 kronor, även måst indragas,

vilket sammanlagt utgör 25,000 kronor, eller en summa motsvarande minskningen av statsanslaget från föregående till innevarande budgetår.

För administrationen av Riksidrottsförbundets verksamhet, geografiskt sett, finnas 22 s. k. distriktsförbund, vars verksamhetsområden i allmänhet sammanfalla med landskapsgränserna. Dessa distriktsförbund åtnjuta för sina förvaltningskostnader vissa anslag, vars storlek är beroende på antalet anslutna föreningar, till en sammanlagd summa av 18,000 kronor. Sålunda har Stockholms Idrottsförbund med 355 föreningar erhållit 1,235 kronor och Gotlands Idrottsförbund (det minsta distriktet) med 26 föreningar erhållit endast 300 kronor, vilken summa är det fastställda minimianslaget.

Man kan nog med fullt fog säga, att de sålunda anslagna medlen till distriktsförbunden knappast täcka de nödvändigaste administrationskostnaderna, såsom porton, trycksaker, telefon, ofrånkomliga resekostnader och i vissa fall även en blygsam hyra för kansli. För så viktiga verksamhetsgrenar som instruktionskurser, upplysningsverksamhet och inspektioner saknas f. n. medel, vilka förut kunnat fördelas av Riksidrottsförbundet, innan statsanslaget så kraftigt beskurits.

Icke minst viktigt är det, att varje distrikt genom sakkunnig person kan sättas i tillfälle att på ett effektivt sätt övervaka skötseln och vården av de många idrottsanläggningar, som dels förut funnits och dels under de senaste åren anlagts, huvudsakligen såsom statskommunala eller statliga reservarbeten, samt därjämte kunna lämna vissa råd och anvisningar vid nyanläggning, omändringar och förbättringar av äldre anläggningar. Härför kan nämligen icke Riksförbundets Idrottsplatskommitté ensam räkna till, särskilt som även anslaget för dess verksamhet är otillräckligt och personalen härtill för knapp, utan verksamheten måste i viss mån decentraliseras — dock under kontroll och ledning av Idrottsplatskommittén.

För att i nödvändigaste mån tillgodose de här nämnda behoven skulle erfordras

dels en höjning av anslaget till »instruktionskurser, upplysnings- och propagandaverksamhet» med minst 5,000 kronor,

dels ett anslag — i viss mån en höjning av anslaget till Idrottsplatskommitténs verksamhet — för »övervakandet och inspektion av idrottsanläggningar» med minst 5,000 kronor.

Tilldelningen per distrikt (22 st.) skulle då bli mellan 400 och 500 kronor, en visserligen ringa summa, men dock gott bidrag för denna verksamhet.

Med stöd av ovanstående få därför undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att det under åttonde huvudtiteln, avd. L, punkt 2 (209) upptagna anslaget till understödjande av gymnastik och idrott, måtte för budgetåret 1934/1935 utgå med ett belopp av 90,000 kronor, varav 50,000 kronor till Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund.

Stockholm den 23 januari 1934.

G. A. Björkman.

Arvid Thelin.

John Sandén.

Gustaf Tamm.

Torsten Ström.
